

Niels Tybjerg

gartneribestyrer

MINDEORD.

I slutningen af januar 1970 modtog jeg fra Fyn budskabet om, at min gode og trofaste ven Niels Tybjerg, forhenværende gartneribestyrer på Reykjum i Mossfellssveit var død. Skønt noget sent, ønsker jeg gerne at mindes ham med nogle ord. Niels Tybjerg blev født den 9. marts 1905 på Fyn, og var altså knap 65 år ved sin alt for tidlige død. I fædrenehjemmet var han opvokset ved blomster og drivhusgartneri, og lærte fra ungdomsårene almindeligt arbejde ved og i dette felt. Gartneridrift var for ham en livsnødvendig og kunstnerisk nydelse, som han havde et særligt anlæg for at lære andre at sætte pris på, ikke mindst de mange unge islandinge, som senere hos ham gik i livets skole og lærte gartneridrift hos denne dygtige mester i dette nye islandske erhverv.

Endvidere havde Tybjerg en naturlig trang for præcision i sit virke, som er almindelig hos hans landsmænd, hvilket mange islandinge har haft gavn af at lære og tilegne sig.

Islandingerne har gennem århundreder haft landbrug og fiskeri som hovederhverv, inden de blev klar over den kolosale styrke, som findes i landets varme kilder, og hvilke muligheder disse indebar, i stedet for at de uudenlyttede løb ud i havet.

Mange fremskridtsmænd kan her nævnes, men når historien om islandsk gartneri skal skrives, må det fremhæves at mellem foregangsmændene var nogle dygtige danske specialister, og deriblandt var Tybjerg.

Tybjerg kom til Island i foråret 1931, og begyndte gartnerfaget hos Laurids Boeskov, Blomvangi i Mossfellssveit, som var en af de første, der begyndte drivhusgartneri her i landet. Han havde overtaget gartneriet efter sin broder Johannes, som døde ung. Laurids Boeskov bor nu i Danmark, men mange islandinge husker ham og hans familie fra den tid, de boede i Blomvangi.

Året efter blev Tybjerg bestyrer på Reykjum, som ejedes af Bjarni Ásgeirsson, minister, og travlerkaptajn Gudmundur Jonsson. Hurtigt efter at Tybjerg var blevet bestyrer på Reykjum, lykkedes det ham ved særlig flid, fremsynethed og sine særlige evner som gartner at opbygge et fornemt gartneri, med forskellige kulturer af blomster og grøntsager, hvilket vækte opmærksomhed.

Afgrøderne var eftertragtede på grund af deres særlige gode kvalitet. Mange hjemstøgte stedet med både inden- og udenlandske gæster for at vise de mange muligheder inden for drivhusdrift frem, og ligeledes for at vise varmeledningen fra de varme kilder til Reykjavik, da den blev aktuel.

Niels Tybjerg nåede ret hurtigt at tale og skrive islandsk. Han var foreningsmand og på grund af sine evner og vidtrækkende forståelse af gartnere blev han hurtigt valgt til at være talsmand i deres foreninger. Således var han een af stifterne af af gartnerens salgdforening, og sad i bestyrelsen i flere år, og ligeledes i Islands gartnerforening, hvor han var formand i en årrække. Bl.a. var han ophavsmand til flere gartnerudstillinger og havde sin store andel i den interesse, som dette nye erhverv nu har indenfor den almindelige befolkning og i folkestyret. Med sit virke her, satte han betydelige spor i den unge islandske gartnerstand, og med taknemlighed vil, han længe mindes af alle dem, der lærte ham at kende i de 17 år, han opholdt sig i Island. Omkring den tid Niels Tybjerg blev bestyrer på Reykjum, giftede han sig med sin danske kæreste Herdis. hun blev sin mand en god støtte i hans arbejde her. De byggede hus ved Åbredden ved gartneriet på Reykjum. Der var altid hyggeligt ude som inde- De skønneste blomster prydede altid hjemmet. Der fødtes dem 7 elskelige og pæne børn, to drenge og fem piger, som alle fik en uddannelse. De er nu alle gift, og rejst fra hjemmet. Foråret 1948 blev et skelsår i familien Tybjergs liv, da de flyttede til Danmark, hvor Tybjerg begyndte eget gartneri, som blev et mønsterbrug. Det var stadig lige fornøjeligt at besøge dem i deres smukke hjem, og nyde samværet en kort stund. Der fandtes den samme samhørighed, orden og hygge og venlig imødekommenhed, som særkendte denne familie, hvor de befandt sig, og mange islandinge, som lærte dem at kende fra deres tid her, hjemsøgte dem også. Fru Herdis bor nu Næsby på Fyn med savnet af sin livsledsager. Hende og hendes børn sender jeg og min familie mine inderligste sympati- og vennehilsner.

Thorsteinn Sigurdsson.

MORGUNBLADET, den 25. nov. 1970.